Wolmeri-linnas: 1) 25mal Neäri-kuu p., lina-laat, 6 p. 2) 25mal Heina-kuu pääwal. 3) 21sel Mihkli-kuu p. 4) 25mal Talwe-kuu, lina-laat.
Wolweti-m.: 16mal Talwe-kuu, lina-laat.
Wõnnu-linnas: 1) 15mal Küünla-kuu pääwal, lina-laat. 2) 11mal Jaani-kuu pääwal. 3) 16mal Wiina-kuu p. 4) 10mal Jõulu-kuu p., lina-laat
Wõõbsus, Näpina kihelkonnas: 1) 9mal Lehe-kuu paäwal, Rigula-laat. 2) 10mal Jõulu-kuu pääwal.
Wõru-linnas: 1) 9mal Neäri-kuu pääwal, lina-laat. 2) 2sel Küünla-kuu p. 3) 22sel Küünla-kuu p. suur saksa laat, 8 pääwa. 4) 10mal Järi-kuu p., weikse-laat. 5) 24mal Jaani-k. p. weikse-laat. 6) 10mal Leik-k. p. 7) 24mal Mihkli-k. p., Mihkli-laat. 8) 9mal Wiina-k. p. lina-laat. 8) 10mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laat.

Narwa-linn peab lina, weikse ja hobuse-laata 6mast kunni 10ma Küünla-kuu pääwani — ja 20mast kunni 23mal Mihkli-kuu pääwani.

Paradiisi aid.

Ennemuistne jutt. H. K. Andersen'i järel.

Kord oli üks kuninga poeg. Kellegil ei olnud nii ilusaid raamatuid, kui temal. Kõiki wõis tema omais raamatutes lugeda, mis maa-ilmas iial sündind oli, ja wõis seda seal ka uhketes piltides näha. Iga maa ja rahwa üle wõis tema seal teadust saada, aga kus Paradiisi aid seisaks, selle üle ei leidnud tema mitte sõnakest omais raamatutes.

Just seda tahtis tema aga teada ja just selle peale mõtles tema kõige rohkem.

Kui kuningapoeg weel weike oli ja koolis käima hakkama pidi, siis oli wana-ema temale jutustand, et Paradiisi aidas kõik õ ed magusamad koogid ja kõik lehed magusamat jooki täis olesiwad. Iga õie-koogi peal seisaks ülesti jägu sellest teadusest, mida koolis õpetakse. Mida rohkem keegi sööks, seda targemaks ta saaks.

Seda oli kuningapoeg sel aeal uskunud; kui tema aga suuremaks poisikeseks kaswis, rahkem õppis ja oma teadusi kosutas, siis sai tema aru, et Paradiisi aidas küll teistwiisi ilud ja anded olema peaksiwad.

„Oh, miks noppis Eewa keelatut puust, miks sõi Aadam keelatut wiljast! Oleks mina seal olnud! Seda ei oleks pidand sündima. Jialgi ei oleks patt maa-ilma tulnud!"

Nenda mõtles kuningapoeg siis ja nenda ütles tema ka nüüd, kus juba seitseteistkümmend aastat wana oli. Paradiisi aid täitis kõiki tema mõtteid ja tema igatsemisi.

Ühel pääwal läks tema üksi metsa, kuida see ikka tema kombe oli. Õhta tuli peale, pilwed ajasiwad üles; wihma sadas, otse kui oleks taewas üks wesiwäraw. Pimedus kattis metsa, nagu muidu süda-öösel. Kuningapoeg langes kord märja